

Regeringskansliet
Miljödepartementet
Naturmiljöenheten
Landmiljö
103 33 STOCKHOLM

2021-10-22

M2021/01219

Remiss av SOU 2021:51 Skydd av arter – vårt gemensamma ansvar

Svenska jägareförbundet ("förbundet") får härmed avge följande remissvar.

Utredaren föreslår genom 20 kap. 2 § i offentlighets- och sekretesslagen att införa en ny regel om sekretess på vissa personuppgifter som gäller ansökan om att införa jakttroféer till Sverige så att inte potentiella tjuvar får kännedom om var begärligt stöldgods kan finnas. Förbundet välkomnar alla initiativ till att försvåra för obehöriga att ta del av uppgifter om jägare som kan användas i illvilliga syften såsom hot och trakasserier men även stöld av vapen och annan egendom. Förbundet tillstyrker därför förslaget.

Svenska Jägareförbundet

Utredaren föreslår att i andra stycket i 8 kap. 30 § miljöbalken införa ett undantag från förbudet i vissa fall att utan tillstånd preparera bl.a. vissa djur. Undantaget anges till ”...*enstaka fjädrar, enstaka skelettdelar eller horn från dovhjort, kronhjort, rådjur, älg eller mufflonfår.*” Förbundet anser det otydligt för läsaren huruvida enstaka skelettdelar respektive horn från dovhjort etc. är självständiga undantag eller inte. Det skulle kunna läsas som att det endast gäller skelettdelar från de uppräknade djuren med horn, vilket inte bör ha varit avsikten. Enligt förslaget till 29 kapitlet 2k § miljöbalken som gäller straffansvaret, så anges nämligen de olika undantagen under separata strecksatser. Förbundet föreslår därför att förslaget till 8 kap. 30 § omformuleras likt 29 kap. 2k §.

På s. 1246 i utredningen anger utredaren som sitt förslag att ett förtydligande införs om vilka arters horn som omfattas av undantaget från förbudet att utan tillstånd yrkesmässigt eller annars i förvärvssyfte utföra preparering av vissa djur eller delar av djur. Utredaren för här fram Naturvårdsverkets uppfattning som sitt förslag. Utredaren anger att det rör sig om de djur med horn som lever vilt i Sverige, nämligen dovhjort, kronhjort, rådjur älg och mufflonfår. Detta är inte helt korrekt, det har exempelvis fällts vitsvanshjort i Sverige och fler arter är på gång.

Förbundet anser därför att någon artuppräknning inte är önskvärd i paragrafen, utan en allmän hänvisning till de arter som får jagas i Sverige enligt bilaga 1-4 till jaktförordningen bör istället införas. På så sätt så skriver man inte fast vissa arter i miljöbalken utan de arter som förekommer och får jagas i Sverige anges i bilagorna till jaktförordningen. Om detta ändras så krävs ingen ändring i miljöbalken. En sådan lagteknisk konstruktion ligger bättre i linje med en adaptiv viltförvaltning. Exempelvis har jaktmöjligheter införts i Sverige från den 1 juli 2021 på röd muntjak, axishjort m.fl. arter enligt punkt 1 i bilaga 4 till jaktförordningen. Dessutom har, som angivits ovan, exempelvis vitsvanshjort även sedan tidigare fått jagas i Sverige, varför även sådana horn måste kunna prepareras i mindre skala.

Förbundet vill också framföra att det är vanligt att vildsvin jagas i Sverige numera – ca 150 000 vildsvin fälls årligen. Från vildsvin tar man normalt sett betarna och behåller som trofé och det är för förbundet inte klart om tänder/betar ingår i begreppet skelettdelar. Om så inte är fallet föreslår förbundet att detta tillföras paragrafen för att inte utgöra ett onödigt byråkratiskt hinder för omhändertagande även av tänder/betar från främst vildsvin.

Avslutningsvis ställer sig förbundet frågande till förslagen om jakttroféer och deras förenlighet med EU:s regler om animaliska biprodukter, som bland annat omfattar jakttroféer m.fl. delar av djur. Dessa regler utgörs av förordningar som är direkt tillämpliga i Sverige varför det aktuella förslaget inte får stå i strid med gällande EU-förordningar. Se förordningarna EG 1069/2009 samt EG 853/2004.

Svenska Jägareförbundet

Utredaren föreslår på s. 57 att Naturvårdsverket får i uppdrag att i samverkan med Havs- och vattenmyndigheten samt SLU Artdatabanken ta fram tydlig och samlad information om skäl för fridlysning för samtliga fridlysta arter. I detta avseende bör lyftas fram att vissa arters fridlysning har sin grund i Sveriges åtaganden enligt EU:s art- och habitatdirektiv, 92/43/EEG. Artikel 19 i direktivet föreskriver en juridisk skyldighet att göra ändringar i dess bilagor för att anpassa arters skyddsstatus till den vetenskapliga utvecklingen. Med andra ord, om skäl för fridlysning upphört att gälla med hänvisning till att exempelvis gynnsam bevarandestatus uppnåtts skall beslut tas om ändrad skyddsstatus. Förbundet noterar att på s. 77 föreslås att regeringen ska göra en översyn av de arter som ska vara nationellt fridlysta, och som i dag framgår av artlistorna i bilaga 2 till artskyddsförordningen.

Enligt principen om adaptiv förvaltning och förnuftig lagstiftning, förespråkar Förbundet att de behöriga myndigheterna med regelbundenhet ser över de arter som inte längre uppfyller kriterierna för strikt skydd under art- och habitatdirektivets bilaga 4 eller särskilda förvaltningsåtgärder enligt listning i bilaga 5 i syfte att hemställa hos EU-kommissionen att direktivets bilagor ändras för att återspegla den rådande vetenskapliga utvecklingen i Sverige för att kunna göra erforderliga ändringar i den nationella fridlysningen. Att fortsätta "rödlista" arter som inte längre uppfyller kriterierna för strikt skydd, såsom den svenska vargen, riskerar skada tilltron till artskyddet och försvårar uppfyllandet av direktivets mål om att både bevara och hållbart förvalta arter på ett meningsfullt sätt och att ta hänsyn till medborgarnas ekonomiska, sociala och kulturella behov och till regionala och lokala särdrag. Det försvårar även en korrekt prioritering av de hotade arter som är i verkligt behov av skydd.

I övrigt har förbundet inga kommentarer då det ligger utanför förbundets kärnkompetens och våra medlemmars huvudsakliga intresseområde.

SVENSKA JÄGAREFÖRBUNDET

Åke Granström
Tf Generalsekreterare

Ola Wälimaa
Förbundsjurist